

פרק ד'

אור מופלא רום מעלה

בספר נוצר חסד להריה"ק מהרי"א מקאמארנה זי"ע (אבות ו, א דף פ"ז) **איתא,**
ובאמת לצדיק גמור מוסמך לצדיק צרכין התלמידים להרחיב דעתו כדי שיצא
מאין ליש וישפיע עליהם אור וחיות, כמו שעשו תלמידי רשב"י שהאריכו לספר
שבח רשב"י בפניו כדי שיצא מאין ליש וישפיע עליהם.

בוצינה קדישא

בספר הזוהר הקדוש נקרא הtanא האלוקי בשם "בוצינה קדישא"^{קעג}, היינו
ניצוץ קדוש (מקדש מלך על הזוהר^{ח"א דף ז}). או מנורה (עין נדרים טו:) או נר (עין
 שבת ל)^{קעג}.

בשפחים בני יששכר (מאמרי חדש אידר אמר ג' אות ב') כתוב, הנה רשב"י קראוהו
"בוצינה קדישא", כי על ידיו נתגלו באיתגלילא סודות התורה הוא סוד האור כי
 טוב הגנוז בתורה, ע"כ נקרא ספרו "זוהר", אור המבהיק מסוף העולם ועד סוףו,
 אור הטוב הגנוז בתורה.

ובזוהר^{ח"ג רל"ז} כתוב, אמר רעיא מהימנא לרשב"י, בריך אתה בוצינה קדישא,
 בוצינה דדליך קמי מלכא ומטרוניתא. וע"ע בזוהר^ק (ויצא דף קני), ר"ש נהיר כל
 علماء באורייתא.

קעג] ראה מש"כ בספר הזוהר (ח"ג דף ק:) רבנן שלח אליה לר"ש [בן יוחאי] אמר אימתי זוגנא דכונסה ישראל במלכא קדישא, שלח אליה יוגם אמנה אחותי בת אבי היא אך לא בתAMI ותהי לי לאשה', אתרגישי רבנן ארמים קליה, בכיה ואמר רבנן ובוצינה קדישא, ווי ווי, ווי לעלמא כד תפוק מניה, ווי לדרא דיהון בעלמא כד תסתלק מנהון וישתארון יתמן מנך. וכחנה עוד רבות. קעג] איתא בזוהר^ק (רעד' מ ח"ג דף רנו). וזל: אתו אבחן ורעיא מהימנא ואהרן ודוד ושלמה ובריכו ליה [לרשב"י] ואמרו ליה אתה בוצינה קדישא וחבריא דילך דאיןון שית לקל אינון ז' ואתה בוצינה קדישא "נר מערבי" בamuץ דכל שית נרות נהרין מינך.